

هونەر و جهنگ: له ستایشی هیزه وه بۆ هاواری بیدهنگی

حه مه هاشم

دهستیان به گه پان به دواى پاستییه مۆییه كاندا كرد، بۆ نمونه لیۆناردۆ دافینچی له تابلۆی «شه پى ئهنگیاری» دا شیوازیکی نوێی داهینا كه تییدا چیتر جهنگ ته نیا پریزیوونی سه ربازه كان نه بوو، به لكوو ویناكردى ئه و شیئی و توورپیی و ترسه بوو كه له ده موچاوی مۆف، ته نانه ت له سیمای ئه سپه كانیشدا ده رده كه وت، ئه مه ش نیشانه ی ئه وه بوو كه له كاتى توندوتیژیدا هونەر به ره و قۆناغی ناسینی «ناخی مۆف» ههنگاو ده نیئت، به لام گه وره ترین وه رچه رخانى میژوویی كه تیروانیینی جیهانی بۆ جهنگ له پێگه ی هونەر وه گۆپی، كاره كانی فرانسیسكو گویا بوو، به تاییه تی تابلۆی «سیی ئایاری ۱۸۰۸» كه تییدا گویا بۆ یه كه م جار له میژووی هونەر دا پووی پاسته قینه و قیژه و نی جهنگی نیشان دا، ئه و كاته ی سه ربازه ده موچا و شاراوه كانی فه ره نسا نیشان ده دات كه خه لكی بیتاوان و بیچهك گولله باران ده كه ن، لیتره دا چیتر هونەر خزمه تكاری پاشاكان نه بوو، به لكوو بوو به پارێزه ری مافی قوریانییه كان و هاواریکی به رز دژی سته مكارى.

پێوه ندى نیوان جهنگ و هونهری شیوه كاری، میژووییه كی دیرینی هیه كه له گه ل یه كه مین چركه ساتی مملانیی مۆفه كان بۆ ده سه لات، ده ستی پئ كردوو، به لام ئه م پێوه ندیییه له گه شته درێژه كه یدا گۆرانكاری بنه په تی به سه ردا هاتوو.

له قۆناغه سه ره تاییه كانی میژوودا، وهك له شارستانییه تی ئاشووری و سۆمه ری و میسراییه كاندا ده بیینین، هونەر ئه ركی «پیرۆزكردى» جهنگی هه بوو، چونكه هونەر مه ند له ژیر سیبهری ده سه لاتى په های پاشاكاندا كاری ده كرد و ئه ركی سه ره كی بریتی بوو له تۆماركردى سه ره كه وتنه كان و نیشاندانی شكۆی سپاكان له سه ر دیواربه ندى په رستگه و كۆشكه كاندا كه تییدا جهنگ وهك پرۆسه یه كی پێكخراو و قاره مانانه وینا ده كرا و دیمه نی ترسناك و ئازاری قوریانییه كان په راویز ده خرا بۆ ئه وه ی ته نیا په یامی هیز و ترس بگه یه نریت.

ئه م تیروانیینه كلاسیکیه بۆ جهنگ تا سه رده می پنیسانس به رده وام بوو، به لام له ویدا هونەر مه نده گه وره كان له ناو جه رگه ی جهنگدا

له گه ل هاتنی سه دهی بیسته م و پوودانی یه که مین جهنگی جیهانی، هونه رهنندان تووشی شوکیکی دهروونی گه وره بوون، چونکه ته کنز لوزیای نویی کوشتن وهک چه کی کیمیایی و تانکه کان هه موو مانا کلاسیکیه کانی قاره مانیتییان له ناو برد، نه مهش بووه هوی سه ره له دانی قوتاخانهی نویی وهک ئیکسپیریشنیزم و دادایزم که تییدا هونه رهنندان به پهنگی توند و شیوهی شیویندراو گوزارشتیان له پارچه پارچه بوونی دهروونی مرووف ده کرد.

که ناهیلپت راستیه کان ته مومژاوی بن و هه میشه وهک نامرازیکی بیده نگ، به لام به هیز بو به ناگاهینانه وهی ویژدانی مرویی ده مینیتیه وه، چونکه کاتیک چه که کان بیده نگ ده بن، ته نیا هونه ره که ده توانیت چیرۆکی نه و نازارانه بگپتیه وه که قوربانیه کان له ناویدا ژیاون تا پیگری بکات له وهی میژووی خویناوی دووباره بیته وه.

شیوازه هونه ریه کان له بهرداشی جهنگدا:

له ریالیزمه وه تا سور یالیزم

پیوهندی نیوان جهنگ و شیوازه جیاوازه کانی هونه ری شیوه کاری، نیشاندهری گۆپانی تیروانینی مرووفه بو نازار و ویرانکاری که تییدا ریالیزم وهک یه که مین ویستگهی راستگویی له سه دهی نۆزده مدا ده رکوت بو نه وهی کۆتایی به و وینا کردنه خه یالییه بهینیت که جهنگی وهک مهیدانیککی پیروژ نیشان ده دا، چونکه هونه رهننده ریالیسته کان به وردی و به بی دهستکاری په نایان بو کیشانی دیمه نی سه ریازه ماندووه کان و لاشه فریدراوه کانی ناو قورولیتیهی مهیدانی جهنگ ده برد، نه مهش وای کرد بینهر بو یه که م جار پوو به پوووی راستیه تاله کان بیته وه و درک به وه بکات که جهنگ ته نیا میدالیا و ئالا نییه، به لکوو مهرگی

لوتکهی نه م ده ربپینه هونه ریه له تابلوی «گیزنیکا» ی پابلو پیکاسودا ده بینریت که کاردانه وه یه ک بوو بو بوردوما نکردنی شارۆچکه یه کی بیتاوان له کاتی جهنگی ناوخوی ئیسپانیادا، پیکاسو له م تابلویه دا به به کارهینانی پهنگی پهش و سپی و تیکه لکردنی شیوه نه ندازه ییه کان، توانی نازاری دایکیکی جه رگسوتاو و جهسته ی پارچه پارچه بووی مرووف و نازه له کان بکاته هیما یه کی جیهانی بو هه موو نه و جهنگانه ی که مروفایه تی ده هارن، به مهش تابلۆکه له چوارچووه ی پووداویکی کاتی ده رچوو و بوو به مانیفیستیکی هه میشه یی بو ناشتی.

له م سه رده مه ی ئیستا شدا که جهنگه کان شیوازی تری وهک جهنگی میدیایی و دیجیتالییان وه رگرتوه، هونه ری شیوه کاری توانیویه تی سنووری موزه کان ببه زینیت و بچپته سه ر دیواری شاره ویرانکراوه کان، وهک نه وهی له کاره کانی بانکسی و هونه رهندانی تری سه ر شه قامدا ده بیینین که له ناوچه گهرمه کانی مملانییدا به به کارهینانی هیما ی ساده، به لام کاریگر، پارادۆکسی نیوان بیتاوانیی مندال و دلپه قیی چه ک نیشان ده دن.

کاریگره یی نه م ده ربپینه هونه ریه یانه له سه ر جهنگ ته نیا له جوانکاریدا کورت نابیتیه وه، به لکوو هونه ر ده بیته به لگه نامه یه کی میژوویی

جەستەیی و لەدەستدانی شكۆی مۆییبە، كە ئەم پاستگۆییە بوو ھەوینی ئەوێ ئەوێ ھونەر لە خزمەتی دەسلەتەو بەگۆرپیت بۆ خزمەتی مۆقايەتی.

لەگەڵ توندبوونی مەملانێكان و سەرھەڵدانی یەكەمین جەنگی جیھانی، ھونەری دەربەرخواری ھەك ھاواریکی دەروونی ھاتە كایەو، چونكە پیاویزم چیتەر نەیدەتوانی گوزارشت لەو شكۆكە گەورەییە بكات كە لە ناخی مۆقدا دروست بووبوو، بۆیە ھونەرەندانی ئەم قوتابخانەییە پەنایان بۆ بەكارھێنانی پەنگی توند و ھێلی شكاو و شیواندنی دەموچاوەكان برد بۆ ئەوێ ئەو خەونە ناخۆشانە و ئەو دلەپراوكیئە بێكۆتاییبە نیشان بەدەن كە سەربازەكان و خەلكی سفیل لە كاتی جەنگدا پێیدا تێدەپەڕین، لێرەدا مەبەستی ھونەرەند نیشاناندانی شیوێ ھەوێ جەنگ نەبوو، بەلكوو دەیویست «ھەستی جەنگ» و ئەو وێرانكارییە دەروونییە بەگوزاریتەو كە چەكەكان لە ناوھەوێ مۆقدا جێیان دەھێشت، ئەمەش وای كرد ھونەر بێتە ئاویئەییەكی راستەقینە بۆ برینە قوولەكانی پۆچی مۆقايەتی.

ھەرچی قوتابخانەیی سوریالیزم، ئەو لە ناو جەرگەیی بێئومیدیەكانی دواي جەنگ سەری ھەڵدا، ھەك ھەولێك بۆ ھەلاتن لەو واقعە تالەیی كە لۆژیک و عەقل تێیدا شكستی ھێنابوو، ھونەرەندە سوریالیستەكان جەنگیان ھەك مۆتەكەییەكی ئالۆژیک دەبینی كە تێیدا ھەموو مانا مۆییبەكان سەراوژێر بووبوون، بۆیە لە كارە ھونەرەییەكانیاندا تەنیا دیمەنی جەنگیان نەدەكێشا، بەلكوو مانا سەمبۆلییەكانی ھەك كاتژمێرە تواوەكان، یان جەستە پارچەپارچەبووكانیان لە ناو كەشێكی خەونئامێزدا نیشان دەدا، بۆ ئەوێ بلین جەنگ ھەموو پێوەندییەكی مۆقی لەگەڵ واقع و ژیان پچراندوو، ئەم شیوازە ھونەرەییە

توانی ئاستیكی تر لە تێگەشتن بۆ جەنگ بخاتە پوو كە تێیدا سنووری نیوان خەیاڵ و واقع و ژیان و مەرگ تێكەڵ دەبن و بینەر دەخاتە ناو قوولایییەكی فەلسەفییەو دەربارەیی بێمانایی مەملانێ چەكدارییەكان.

لە كۆتایییدا ھونەری مۆدیرن بە ھەموو لقاكانییەو توانی ئەم ئەزمونە میژووییانە كۆبكاتەو و جەنگ بكاتە بابەتێكی ھەمیشەیی كە تێیدا سادەیی و سەمبۆلیزم و ئەبستراكت ئاویتە دەبن، بە جۆرێك كە لە ھونەری مۆدیرندا، پەنگە تەنیا ھێلێك، یان پەلەییەكی سوور لەسەر كانفاسیكی سپی بتوانیت ھەموو چیرۆكی جەنگ و پشتنی خوین بەگۆرپیتەو، ئەمەش گەورەترین كاریگەری دەربەربینی ھونەرەییە كە دەتوانیت بە كەمترین كەرسە، گەورەترین مانا بەگەییەنیت، چونكە ھونەری مۆدیرن چیتەر تەنیا وەسفی پووداوەكان ناكات، بەلكوو دەبیتە پرسیارێكی گەورە لەبەردەم وێژدانی مۆقدا كە ئایا تا كە جەنگ دەبیتە تەوێ سەرەكی میژوومان، بەمەش ھونەر دەبیتە تەنیا ھێزێك كە دەتوانیت لە ناو وێرانكارییەكانی جەنگدا جوانی و مانا و

له ده وروپه ریان ده گوزهریت، نه مهش په یامپکی به هیزه که ژیان همیشه له مهرگ به هیتره . له لایه کی تره وه، هونه رمنده وهک «چالاکوانیکی سیاسی بیدهنگ» کار دهکات که ده توانیت به تابلویک، یان کاریکی هونه ری، شه پو لیکي ناره زایه تی جیهانی دروست بکات و گوشاری گه وره بخاته سر برپاره سیاسییه کان. هونه لیره ده ده بیته زمانیکي گه ردوونی که پیویستی به وه رگپران نییه و ده توانیت سنوره کان بیه ژینیت و ویزدانی مروفه کان له نه وپه ری جیهان به ژینیت، نه مهش وای کردوه که له میژوودا همیشه هونه رمنده ن له لایه ن دهسه لاته سته مکاره کانه وه پوویه پرووی مه ترسی بینه وه، چونکه په ننگه کانی نه وان له ده رخستنی راستییه کانداه گولله کاریگه رتر بوون.

پو لیکي هونه رمنده نه وه یه که دواي بیده ننگ بوونی توپه کان، نه و برینه ده روونیانه ساپیژ بکات که جهنگ جیسی هیشتوون و له پیگه ی هونه ره که یه وه پردیک له نیوان پاپوردو و داهاتوو دروست بکات تا نه وه کانی داهاتوو له پیگه ی نه و کاره هونه ریانه وه بزانه که ناشتی چنده به نرخه و جهنگ چنده بیمانایه .

نمونه ی نه و تابلو به ناوبانگه ی پیوه ندیان به جهنگه وه هه یه:

۱- تابلوی «گترینیکا» (Guernica) - پابلو

هیوا بو مروفایه تی بگه پینیتته وه .

پو لیکي هونه رمنده له کاتی جهنگدا ته نیا کیشانی تابلویک نییه، به لکوو گورپنی کانفاسه بو مهیدانی به رگری مه عه وی و پاراستنی شکوی مروفایه تی له ناوه ندی ویرانکاریه کانداه . هونه رمنده له م کاته ده بیته «شایه تحالیکی ویزدانی» که نه رکی سه ره کی بریتییه له پیگریکردن له ونبوونی راستییه کان، چونکه له کاتی جهنگدا دهسه لاته کان هه ول ده دن میژوو به خواستی خو یان بنووسنه وه، به لام هونه رمنده به په ننگ و هیله کانی، وینه یه کی پاسته قینه و بیده ستکاری له نازاره کانی مروف تو مار دهکات که هیچ ده قیکی سیاسی ناتوانیت بیشتیوینیت . نه م پو لیکي له وه ده درده که ویت که هونه رمنده ده بیته ده نگی نه و که سانه ی که ده نگیان کپ کراوه، وهک مندالان و ناواره کان و قوریانییه بیناوه کان، به و ویتانه ی ده یکیشیت، جهنگ له ژماره یه کی وشک و بیگیانه وه ده گورپیت بو چیروکیکی مرویی که هه موو جیهان ده توانیت هه ستنی پی بکات .

بیجگه له لایه نه به لگه نامه بییه که، هونه رمنده پو لیکي «چاره سه ره کری ده روونی» بو کومه لگه که ی ده گورپیت، به جوړیک که له ناو جه رگه ی په شی و تاریکیدا، په نا بو جوانی و په ننگ ده بات نهک بو جوانکردنی جهنگ، به لکوو بو نه وه ی بیسه لمینیت که مروفایه تی هیشتا توانایی داهیتانی ماوه و جهنگ ناتوانیت پوچی زیندووی مروف بکوژیت . نه م هه ول هونه ریانه ده بیه جوړیک له به رگری کولتووری که تیتیدا هونه رمنده ناسنامه و میژوو و که له پووری نه ته وه که ی ده پاریزیت له کاتیکدا که هه ولی سرپینه وه یان ده دریت، بو یه ده بینین زورجار هونه رمنده ن له کاتی جهنگدا پوو له کیشانی دیمه نی سروشت و ژیانی ساده ده که نه وه وهک جوړیک له یاخیبوون دژی نه و ویرانکاریه ی که

پیکاسو (۱۹۳۷):

نهم تابلوی گه وره ترين و به ناوبانگترين کارى هونه ريسى دژه جه ننگه، ليره دا پیکاسو په ننگى به کارنه هیناوه و ته نیا سپى، په ش و خوله میشى به کارهیناوه تا که شیکى خه مناک و وهک پوژاننى نه و سهرده مه نیشان بدات. له لای چه پى تابلوکه دا، دایک دهبینریت که منداله مردووه که لى له باوهش گرتووه و به ره و ناسمان هاوار دهکات، که نه مه هیمايه بو نازارى بیگوتایى خه لکى سفیل. نه سپیکى بريندار له ناوه پاستدایه که دهم و زمانى به شیوهى خه نجر کیشراوه، نه مهش گوزارشته له هاوارى قوربانیه کان. پیکاسو به شیوازیکی کوبیزمى جهسته کان و شوینه که لى تیکه ل کردووه تا نیشانى بدات جهنگ چو ن هه موو سیستم و لوژیکیکى زیان تیک ده دات.

۲- تابلوی «سپى نایارى ۱۸۰۸- فرانسیسکو گویا» (۱۸۱۴):

نهم تابلوی وهک وهرچه رخانیکى میژوویى دهبینریت. له لایه کی تابلوکه دا پریتیک سه ربارى فه رهنسى دهبینریت که ده موچاویان شار دووه ته وه و دیار نییه و وهک نامیریکى کوشتنى بیگیان په فتار ده که ن، له به رانبه ریاندا پیاویکی نیسپانى به کراسیکى سپى دره وشاوه وه دهسته کانى به رز کردووه ته وه (وهک هیماى مه سیح له کاتى له خاچداندا). لیره دا گویا پروناکى ته نیا خستووه ته سه ر قوربانیه که تا بیسه لمینیت پاله وانى راسته قینه نه و مرؤفه بیتاوانه که ده بنه قوربانى به رزه وه ندىیه سیاسیه کان. خوینه سووره که شه که لى سه ر زه ویه که و تهرمى که سانى پیشوو، راستى و قیزه ونى جهنگ له چاوترووکانیکدا نیشان ده دن.

۳- تابلوی «جهنگ» - توتو دیکس (۱۹۲۹-۱۹۳۲):

دیکس که خوی له ناو سه نگره کانى به که مین

جهنگى جیهانیدا بووه، بیروکه یه کی گهره ی کیشاوه. له به شى ناوه پاستدا، دیمه نیکى ویرانکهرى پر له تهرم و نیسکى مرؤف دهبینریت که له ناو قورولیتیه سهنگره کانداه قیون. دیکس به ورده کاریه کی زور ترسناک و پاستگویانه وه برینى جهسته کان درده خات. نه م تابلوی وه لامیکى توند بوو بو نه و بانگه شه نازیانه لى که ده یانویست جهنگ وهک شتیکى پیروز و پاک نیشان بدن؛ دیکس پیمان ده لیت جهنگ ته نیا بو ن و په ننگى مهرگ و رزیوونى لى دیت.

۴- «دایکه شیوه نگیره کان» - کاتى کولفیتز: کولفیتز که کورپه که لى له جهنگدا له دهست دا، به ره میکی دروست کردووه که تیدا دوو دایک یه کترین له باوهش کردووه و سه ریان نرم کردووه ته وه. نه م کاره هونه ریه له سه ر چهک، یان سه ربار هیچى تیدا نییه، به لکوو ته نیا «خه م» نیشان ده دات. هیزی نه م کاره له وه دایه که ده یسه لمینیت گه وره ترين کاریگری جهنگ له دواى ته که کان دهست پى دهکات، نه ویش نه و بوشایى و ته نیاییه قولیه که له ناو ماله کانداه جى ده مینیت.

سه رچاوه:

(۱) الفن والحرب، پاول فیریلیو (وه رگیرانى: أدونیس عکرة)، چاپ ۲۰۰۳، المنظمة العربیه للترجمة، (بیروت)

(۲) سیمایات الصورة: الفن والسیاسة والحرب، شاکر لعیبي، چاپ ۲۰۱۶ خطوط وظلال للنشر والتوزیع (عمان).

(۳) الفن والسیاسة: من لوحات الکهوف إلى غویرنیکا، شاکر لعیبي، چاپ ۲۰۰۱، دار المدى، (دمشق/بیروت).